

Ord från ordförande...

Sällskapets situation är som bekant besvärlig. Medlemsantalet har under senare år minskat vilket gjort att tidskriften lever över sina tillgångar. Orsaken? Ingen aning. Diskussionen på årsmötet gav vissa ledtrådar, men förde också upp frågor som berör sällskapets syfte.

Med dessa frågor i huvudet ringde jag efter årsmötet upp några kollegor och styrelsemedlemmar för att ventilera åsikter.

"Kanske har den ökade professionaliseringen av marinarkelogin lett till ett ökat avståndstagande mellan yrkesverksamma och amatörer?" påstod en skånsk arkeologkollega lite frågande.

"Sällskapet har kanske spelat ut sin roll? Marinarkelogin verkar ju sträva efter att bli en del av en vanlig arkeologi" sa en annan arkeolog.

Detta skulle betyda att sällskapet inte längre förmår att samla båda dessa målgrupper. Att vi står inför ett vägval; att antingen göra sällskapet till en intresseförening för amatörer eller ett forum för yrkesverksamma med en mera allmän arkeologisk och akademisk tidskrift.

"Styrkan i sällskapet ligger i mötet mellan yrkesverksamma och amatörer" Sa en medlem i Stockholms trakten. Jag håller med. Detta är en styrka och en utvecklingspotential. Men det kräver eftertanke. Sällskapet ska inte vara verksamt inom en professionell arkeologi.

Inom sällskapet befinner vi oss samtliga på de icke yrkesverksamma sida, men är fria att ta del av och verka för arkeologisk kulturmiljövård och forskning.

"Mötet" äger istället rum mellan sällskapet, antikvariska institutioner, myndigheter och allmänheten. Sällskapet syftar till opinionsbildning och ska verka för att det samhällsliga intresset för arkeologin under vatten eller i kustbandet ökar. Behovet är stort, då kusten, havet och insjöarna sällan uppmärksammas i gängse, institutionell kulturmiljövård och forskning.

Om detta går att läsa i stadgarna. Det är inget nytt utan en av utgångspunkterna och något vi tror på. Frågorna finns emellertid kvar. På vilka sätt kan sällskapet vara opinionsbildande? Hur gör vi för att locka nya medlemmar och behålla de gamla?

De arrangemang och aktiviteter som styrelsen nu planerar är försöksprojekt som främst syftar till att utvärdera sällskapets mål, medel och inriktning.

Under hösten kommer vi anordna ett seminarium, en föreläsningsserie, arrangera en eller flera dykutfärder och sätta igång en infor-

mations- och värningskampanj för att i huvudsak fånga intresset bland studenter.

Vi satsar på flera aktiviteter och arrangemang och får av denna anledning begränsa oss till Stockholmstrakten. Resultatet av projekten får mätas utifrån antalet nya medlemmar. Det är möjligt och troligt att sällskapet får fortsätta subventionera tidskriften under det kommande året. Rom byggdes inte på en dag.

Det nummer ni nu håller i handen är det sista för vilket Karin Virgin är redaktör. Hon

har genom åren gjort ett storartat arbete och gjort tidskriften till mer läsbar än vad den någonsin varit. Nu väntar ett nybildat redaktionsråd på att ta över. Det blir en ny layout och en något förändrad inriktning. Vänta er en överraskning.

Slutligen vill jag tacka min föregångare, Lars Einarsson och samtliga som gjorde konferensen till en lyckad tillställning. Tack och väl mött i Uddevalla nästa år.

Andreas Ohlsson
ordförande